PREȘEDINTELE F.I.F.A. LA MAMAIA

Sir STANLEY ROUS în intimitate cu litoralul românesc și cu fotbalul

De cîteva zile, sir *Stanley Rous*, președintele F.I.F.A., și-a abandonat multiplele sale preocupări, petrecînd o scurtă vacanță pe litoralul *Mării Negre*, la *Mamaia*. L-am întîlnit duminică dimineața pe terasa „Hotelului Internațional". Avea în față un careu de cuvinte încrucișate, pe care se străduia să-l dezlege, iar alături o revistă de fotbal pe coperta căreia zîmbeau fericiți fotbaliștii echipei campioane a *Europei*, *Celtic Glasgow*.

— Veniți pentru a doua oară în România, mi se pare...

— Sînt pentru a doua oară în țara dv. în perioada postbelică. Eu însă cunosc România încă de acum 31 de ani cînd am venit la București însoțind echipa de fotbal a Angliei, în calitate de secretar al federației engleze.

— Ați preferat pentru vacanță Mamaia în locul Copacabanei, ori a Coastei de Azur? Care au fost motivele acestei alegeri?

— In general nu îmi petrec vacanțele, considerînd că însăși munca noastră, a celor care lucrăm pentru fotbal, este o destindere. In ultimii patru ani am primit două invitații de a vizita Bulgaria și România. In anul 1961, cînd am făcut un turneu în această parte a *Europei* pentru a vedea condițiile de organizare a turneului U.E.F.A. pentru juniori și am ales România ca țară organizatoare, am văzut *Marea Neagră* la Varna, unde a avut loc congresul, și am dorit foarte mult să mă întorc. Nu cunoscusem însă atunci *Mamaia*...

În munca pe care o desfășor, am avut ocazia să vizitez renumite stațiuni din *Franța*, *Italia*, *Belgia*, *Elveția*, *Brazilia*. M-au atras plajele românești, dar mai ales oamenii de aici, care sînt foarte amabili. Pentru aceste motive mă aflu acum la Mamaia, unde îmi place foarte mult.

— Ați vrea să ne spuneți ceva despre cel mai recent eveniment internațional, finala „Cupei campionilor europeni", despre marea surpriză pe care a produs-o Celtic nu atît prin rezultat cît prin maniera în care a jucat?

— Dictonul folosit în fotbal, potrivit căruia mingea este rotundă, are aici cea mai fidelă explicație. Istoria se regenerează la fiecare cîțiva ani. Unele echipe se află în plină ascensiune — formații naționale sau de club — și urcă vertiginos spre triumf, dar, inevitabil, vor cunoaște apoi și drumul mai puțin încîntător și, firește, neplăcut care coboară spre anonimat. De 4—5 ani, fotbalul scoțian se învîrte sub linia mediană a nivelului continental. In 1966 a început să urce pe traiectoria calității și a reafirmării. *Spania* și *Italia* au experiență în această direcție. Dacă ne gîndim la *Real Madrid*, ne amintim că a fost o echipă excelentă care a dominat cu autoritate o perioadă de timp în *Europa*. Dar din vîrful pe care l-a stăpînit, nu a putut împiedica regresul. Aceleași considerente ne conduc și în aprecierea drumului parcurs de *Internazionale Milano*, o echipă puternică; i-a venit și ei timpul să plătească tribut legilor vieții. Istoria fotbalului mai cunoaște și alte exemple, ca cele ale lui *Arsenal*, *Birmingham*, sau ale *Ungariei*, *Austriei* etc. Astfel de exemple le puteți căuta și în fotbalul din *România* și veți găsi suficiente.

Mingea aruncată în sus, sare de cîteva ori tot către în sus, dar apoi rămîne jos. Tocmai în asta constă atracția fotbalului: în inedit și în lipsa platitudinii. Dacă aceleași echipe rămîn veșnic în vîrful piramidei — și acest lucru încă nu s-a întîmplat — fotbalul nu ar mai prezenta interes, nu ar mai avea atîtea milioane de înflăcărați admiratori. Nu mai departe decît sîmbătă, am văzut la Constanța o echipă care s-a numărat — foarte recent — printre cele mai bune din *Europa*: *Dukla Praga*. Această formație a dat *Cehoslovaciei* mulți jucători cu care a ajuns în finala campionatului mondial din *Chile*. L-ați văzut pe *Masopoust*! Nu mai e cel care a încîntat specialiștii prezenți la *Santiago*. *Cehoslovacia* nu se mai numără printre finalistele ultimei ediții a campionatului mondial. Balonul e deci rotund. Reputația echipei din *Praga* a stimulat pe fotbaliștii constănțeni și a creat acea voință de a învinge, proprie tuturor formațiilor dornice de afirmare. Mi-a plăcut cum a jucat Farul, mai ales în a doua repriză. Nu are „vedete" dar joacă ca o echipă foarte bună.

— Fiindcă ați amintit de echipa Farul care v-a plăcut, aș dori să vă adresez o nouă întrebare: clubul constănțean dorește să facă o propunere forului european, de a organiza o nouă competiție cu un succes scontat: „Cupa orașelor porturi". Ce părere aveți?

— Nu va avea succes. E foarte adevărat că aceste competiții inter-cluburi se bucură de o largă apreciere din partea publicului și că și-a cîștigat toate galoanele, dar ce s-ar întîmpla dacă s-ar înmulți numărul acestor întreceri? Cu o lună în urmă, un ziar din *Franța* a propus o nouă competiție pentru echipe de club și U.E.F.A. a decis că *în prezent nu mai autorizează nici o competiție europeană, deoarece programul este extrem de încărcat.*

Un bun prieten de al meu, președintele clubului din Coventry, m-a rugat să propun și să susțin organizarea unei competiții între orașele unde se produc automobile. Mi-a argumentat că sînt numeroase aceste orașe în care activează echipe bune, și, firește, că i-am dat dreptate, dar iar ne întrebăm, ce s-ar întîmpla dacă s-ar organiza și o competiție a orașelor cu fabrici textile, a orașelor miniere, a celor care produc încălțăminte? Pentru toate categoriile de meserii avem o deosebită stimă, fiindcă fără acești oameni cu mîini de aur nu am avea mașini, nu ne-am îmbrăca, nu am avea încălțăminte, nu am avea echipament fotbalistic. Dar fotbalul nu putem să-l transformăm acum după categoriile de ocupații.

Prima dorință pentru fiecare îndrăgostit de fotbal și pentru conducătorii federațiilor naționale este de a avea echipe reprezentative puternice și o ligă națională puternică. Dacă se organizează în Europa multe competiții săptămînale — naționale și internaționale, de club, la care se adaugă cele ale formațiilor reprezentative — se va produce o congestionare a programului și, natural, vor fi angrenați în aceste întreceri numai jucători buni. Prea multe competiții săptămînale obosesc și scot din formă jucătorii cei mai buni.

Acestea sînt motivele pentru care U.E.F.A. nu este de acord cu organizarea mai multor competiții. F.I.F.A. nu are nimic de obiectat dar U.E.F.A. este forul care conduce activitatea în Europa. Hotărîrea aceasta este numai pentru prezent.

— Ce ne puteți spune despre sistemul de disputare a viitoarei ediții a Campionatului mondial?

— Următorul sistem va fi ca și cel din Anglia. Se va schimba ceva probabil înainte de 1974 cînd turneul final se va organiza în Republica Federală a Germaniei. Sînt cîteva propuneri aflate în discuție la U.E.F.A. Una dintre aceste propuneri cere ca numărul echipelor participante la turneul final să fie numai opt. Alte propuneri susțin ca actualele campionate continentale să fie considerate turnee de calificare. Obiecțiile cele mai mari la asemenea idei vin însă din partea țărilor mici care argumentează că în felul acesta se reduce simțitor numărul meciurilor internaționale oficiale. Aceste propuneri ar favoriza țările cu fotbal dezvoltat.

— Locul de organizare a ediției din 1970 a Campionatului mondial, a stîrnit multe discuții. Cunoașteți cele mai autorizate păreri cu privire la efectele altitudinii la care se află orașul Ciudad de Mexico. Ce ne puteți spune despre aceasta?

— Intr-adevăr, au fost și sînt încă destule discuții legate de altitudinea orașului care va găzdui viitoarea ediție a Campionatului mondial. Pentru fotbaliști cred că nu sînt probleme așa de mari. Evident, se va juca într-o zonă cu mai puțin oxigen, dar după aceea fotbaliștii au timp de recuperare. Nu se cere un efort ca cel pretins unui maratonist, unui alergător de 10.000 sau 5.000 de metri sau unui ciclist. Am discutat cu antrenori, medici și conducători ale căror echipe au jucat în *Mexic* și nu au avut motive de îngrijorare, cu excepția a 2—3 jucători care probabil nu aveau o sănătate perfectă. Toți ceilalți s-au acomodat cu altitudinea. Deci nu avem probleme chiar atît de complicate cum încearcă unii să ne alarmeze. Sînt sigur că doriți ca echipa României să ajungă în turneul final din Mexic și îmi exprim convingerea că aceste probleme de altitudine nu vor ocupa locul primordial în activitatea antrenorilor și jucătorilor dv

— V-am reținut cam mult, abuzînd de amabilitatea dv. Pe o astfel de căldură nu este atît de plăcut, mai ales cînd toți în jurul nostru preferă plaja și apa. Imi cer din nou scuze și vă rog să-mi răspundeți la o ultimă întrebare: credeți că România poate organiza o finală a unei competiții europene?

— Mi-a făcut o mare plăcere discuția. Cadrul în care am discutat și subiectul, n-au putut să ne producă decît plăcere. Ziariștii, în general, sînt oameni simpatici și trebuie să spun că fără ei, fotbalului i-ar lipsi un plămîn cu care să respire. Eu aș vrea nu să încheiem, ci să amînăm discuția pentru a-ți da cravata și haina jos și a vedea cît de plăcută e apa mării.

Dar să răspund la ultima întrebare. Ați organizat turneul U.E.F.A. de juniori foarte bine. Eu știu că prietenul meu *Baumgartner* de la U.E.F.A. iubește *România* și sînt sigur că va susține organizarea unei manifestări fotbalistice — curs de arbitri, de antrenori și chiar o finală — în țara dv. În ceea ce mă privește, sînt gata să susțin organizarea unui curs de arbitri în *România*. Noi sîntem bucuroși să vă dăm spre organizare o astfel de manifestare și altele pentru că în țara dv. nu am avut probleme legate de acordarea vizelor de intrare, problemă principală pe care trebuie să o luăm în considerare atunci cînd alegem locul de desfășurare a unor manifestări. Guvernul român, consecvent politicii sale prietenești, înțelege sportul ca un mijloc de apropiere a oamenilor și nu face discriminări. Dacă au fost în România toți specialiștii care se ocupă în lume de schi, de ce nu ar veni în această țară ospitalieră și toți cei care conduc destinele fotbalului mondial? Este o practică în activitatea *F.I.F.A.* ca în fiecare an să schimbe locul întîlnirilor sale de lucru. Anul acesta, în septembrie, se va organiza la *Moscova* un curs de arbitri, data viitoare acest curs va avea loc în *Maroc*. De ce următorul nu s-ar desfășura în *România*?

★

Aici am pus punct discuției noastre. Am ciocnit un pahar cu bere, după care am făcut o fotografie cu distinsul nostru interlocutor. Inainte de a ne despărți, sir *Stanley Rous* a oferit pentru cititorii revistei „*FOTBAL*" un salut tot așa de călduros ca atmosfera care plutește deasupra Mamaiei.

PETRE CRISTEA

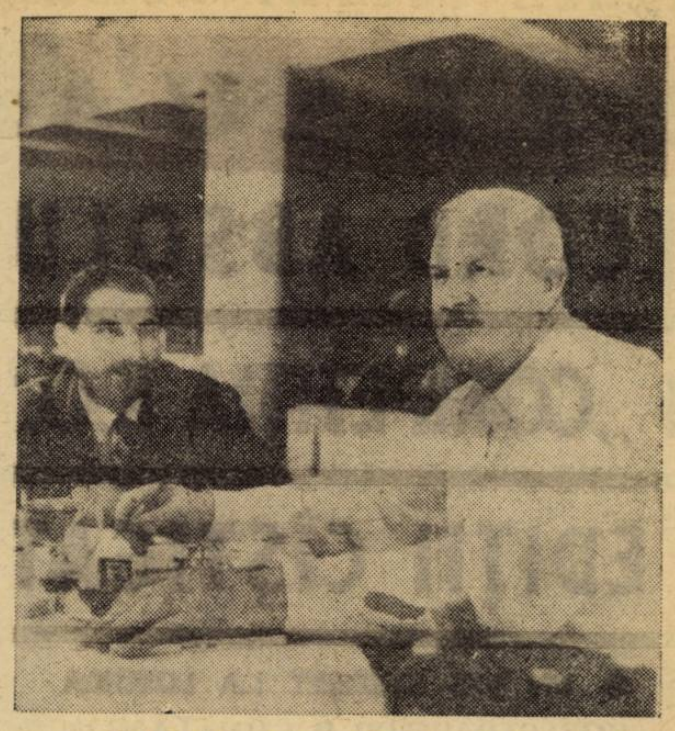

Dialog estival la Mamaia cu sir Stanley Rous, președintele F.I.F.A. Deși sezonul oficial s-a terminat, subiectul nu poate fi decît... fotbalul!

I hope that "Football" will continue to be widely read. Football is such a popular game throughout the world and good publicity through magazines and newspapers help to maintain interest in it. Good luck to all readers of "Football"

Stanley Rous
President F.I.F.A.

Mamaia
July 2 1967

Sper că revista „Fotbal" va continua să fie citită tot mai mult. Fotbalul este un sport foarte popular în lume și buna publicitate prin reviste și ziare contribuie la menținerea interesului pentru el.

Succes tuturor cititorilor revistei „Fotbal"!

STANLEY ROUS
Președinte al F.I.F.A.

Mamaia 2 iulie 1967